

[Arbejdsministeren]

lande har indhøstet af erfaringer på dette felt.

Nu siger hr. Arne Melchior: vi er så flinke, og når vi kommer med et lille forslag, burde I også være flinke. Det ræsonnement anerkender jeg fuldt ud. Derfor har jeg også sagt i min tale her, at der kan være tilpasninger i de gældende regler, som vi gerne positivt vil drøfte i udvalget. Men hvis man havde ventet en udstrakt favn, bliver man selvfølgelig skuffet over en fremstrakt hånd til at løse nogle praktiske problemer. Det forstår jeg godt. Jeg vil dog bare gøre hr. Arne Melchior opmærksom på, at der var en fremstrakt hånd.

Vi vil godt være villige til at diskutere f. eks. det spørgsmål, som Arbejdsgiverforeningen har rejst, også selv om det giver modstand fra faglig side, og spørgsmålet om forlængelse af det antal måneder, man kan være beskæftiget, når det drejer sig om forudsigelige arbejdsophør i tilfælde af barselorlov, militærtjeneste osv. I disse situationer vil vi godt være med til at drøfte dette spørgsmål.

Hr. Arne Melchior kom ind på, hvad der i sin tid var flertal for her i folketinget. Jeg er ked af at måtte sige det til hr. Arne Melchior, men et flertal i folketinget konstateres ikke ved førstebehandlinger, det konstateres som regel i lovgivningsteknisk forstand mest formålstjenligt ved anden- og tredjebehandlinger, hvor man jo træffer afgørelser. Det, der var flertal for, var at undersøge mulighederne, herunder også for en begrænset udvidelse ud over det felt, der i dag er gældende, inden for visse tekniske områder. Det er det, udvalget har gennemført.

Jeg vil gerne sige til hr. Arne Melchior, at vi er altså stadig væk meget, meget positive over for at finde, om jeg så må sige, de mindre ændringer, som hr. Arne Melchior selv lægger op til, men forslaget i sin formulering er intet mindre end en revolution på det danske arbejdsmarked. En afgrænsning i henhold til funktionærloven gør i virkeligheden virkarbureauvirksomhed – altså udlejning mod betaling af menneskelig arbejdskraft – til en fuldstændig fri næring for næsten halvdelen af arbejdsmarkedet.

Jeg har ikke med disse udtalelser beklippet de nuværende vikarbureauer. Vi er dog kommet så langt efterhånden, at vi, selv om man kan have nogle forskellige principielle synspunkter, accepterer hinanden og kan leve

med hinanden. Derfor vil jeg også sige, at jeg tror heller ikke, det er i vikarbureauernes interesse, at vi gør andet og mere end det, der i sin tid var flertal for i folketinget, nemlig at vi på basis af udvalgsarbejdet, der nu har fundet sted, undersøger, hvilke tilpasninger i reglerne der kan gennemføres, og om der eventuelt kan være tale om visse begrænsede udvidelser. Det var det, der i sin tid var enighed mellem regeringspartiet og venstre og en lang række andre partier om, og i denne positive ånd vil vi selvfølgelig gå til udvalgsarbejdet.

Formanden:

Det var en interessant sproglig nydannelse, vi fik før, som vil blive opbevaret i fortrykket: »en udstrakt favn«. Men det er jo altid rart, når der sker noget nyt i det danske sprog.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg tager kun ordet i anden omgang for at sige til hr. Arne Melchior, at jeg synes ikke, man skulle fare så stærkt frem, som hr. Arne Melchior gjorde ved denne lejlighed. Jeg synes heller ikke, det plejer at ligne hr. Arne Melchior at gøre dette. Der er jo givet udtryk for, at man vil prøve på at kigge på forskellige ting, og så vidt jeg kan se, har hr. Arne Melchior da ikke flertal i dag ved første behandling for forslaget, med der er givet mange sympatitilkendegivelser både fra socialdemokratiet og det radikale venstre, som vil være med til at kigge på dette forslag.

Jeg synes, det var bedre, at vi fik et mere afslappet forhold til den forhandling, der skal foregå i udvalget, fremfor at køre de store kanoner frem, som hr. Arne Melchior bragte i anvendelse. Jeg ville gerne prøve på at få stemmeføringen ned på det rigtige niveau.

Der er en anden ting, som fører mig herop, nemlig hr. Glistrup, som jo har for vane at skælde de pampere ud, der sidder i LO og i fagbevægelsen. Hr. Glistrup har sikkert helt glemt, at det ikke var de pampere i LO og i fagbevægelsen, der ønskede en offentlig arbejdsformidling; det var et resultat af nogle forhandlinger, hvor det var Dansk Arbejdsgiverforening, som ønskede dette. Jeg skælder ikke lederne af Dansk Arbejdsgiverforening ud for at være pampere. Det er mennesker –